

יום א', כ"ג בשבט תשס"ג (26 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

אחרי הנו"נים של 'נעשה ונשמע' שאמרו אבותינו במעמד הר סיני שעליו קראנו בתורה אתמול, מגיעים היום, **כ"ג בשבט**, [באיחור של יום] לאות **ס** במסעינו האל"ף-בי"ת...

ס – האות **ס**, אשר מסגרת לה סביב, מייצגת את הרעיון של ה**סִמָּךְ** האלוקי, הן במובן הפעיל – ה' **סומך** את האדם, והן במובן הסביל – האדם **סומך** על ה'. בטחונו של האדם בתמיכת ה' בו, הינו אבן יסוד באמונת היהדות, אבן יסוד למשימתו של האדם עלי אדמות, כפי שמבהירות מילותיו האחרונות של ספר "**קוהלת**". מסכם שלמה המלך את כל דברי החכמה שבספר ב: "**סוף דבר הכל נשמע, את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור, כי זה כל האדם**". [פרק י"ב 13] במילה '**סוף**' מופיעה סמ"ך רבתי, זאת כדי להדגיש את החשיבות הבסיסית של הבטחון בתמיכת ה'.

עשרת הדיברות נחקקו בצורה כזו, שהלוחות היו מנוקבים על ידי הכתב מעבר לעבר ["...לוחות כתובים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים. והלוחות מעשה אלוקים המה..."] [שמות ל"ב 15-16] לחלק האמצעי של האותיות **מ** ו-**ס**, לא היתה אם כן שום תמיכה טבעית שתשמור עליו מליפול. על כן אומר התלמוד: '**מ"ס וסמ"ך** שבלוחות, בנס היו עומדין'. [מסכת שבת ק"ד.]

ה-**ס** היא האות הרגילה היחידה באל"ף בי"ת, המשלבת בצורתה שני היבטים שונים: שטח פנימי ריק, וקו-מסגרת המקיף את הכל מסביב. שני היבטים אלה הם נושא לפירושים רבי-משמעות.

ה**סמ"ך** הראשונה בתורה באשר לייצורים חיים [שתי פעמים קודמות בהן מופיעות האות **ס** מתייחסות לנהרות...] מופיעה בסיפור בריאתה של חוה. בתחילה, ברא ה' את הזכר והנקבה כיחידה אחת. ברם, לפי שלאדם היה צורך רוחני בבן זוג, לקח ה' אחת מצלעותיו של אדם "**...ויסגור בשר תחתנה**". [בראשית ב' 21], ומצלע זו נבראה חוה, אם כל חי. האות **ס** המסמלת ה**יקף**, המופיעה במילה '**ויסגור**', מצביעה על כך שתפקידה של האשה שהופרדה מן האדם, הוא לסייע להגשמת הייעוד האנושי באופן **שונה** מזה שלו היתה מסוגלת כחלק מגופו של אדם. תפקידה היה להיות "**עזר כנגדו**". האשה משתתפת עם האיש במילוי המשימה שהוטלה עליו. אין היא צילו של האיש או משרתת אותו; היא היא ה"אני" האחר שלו – ורק שניהם יחד מהווים את האדם השלם.

על-מנת להשיג שלימות ביחידה זו של זכר-נקבה, **חייבת** האשה להיות נכונה לפעול גם כמתנגדת לאיש. תפקיד כפול זה המוטלת עליה – לסייע ובו בזמן גם להתנגד – מובע ע"י חז"ל במילים: "**זכה – עֶזְרָה, לא זכה – כנגדו**". [מסכת יבמות ס"ג.] פירוש הדברים הוא, שכאשר ממלא האדם את חובתו ומגשים את משימתו כראוי, על האשה לעודדו ולעזור לו. אם הוא סוטה מדרך הישר, תפקידה הוא להתייצב מולו, להביא לידיעתו את הנקודות החלשות שבו, ולהציע ביקורת חיובית ובונה. שכן, לכל אדם יש נקודת תורפה כאשר מגיעים הדברים לראיית הפגמים שבו עצמו. בלשון המשנה: "**כל הנגעים אדם רואה** [כדי להחליט על מצבם

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', כ"ג בשבט תשס"ג (26 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מבחינה הלכתית], חוץ מנגעי עצמו. " [מסכת נגעים ב' ה'] בהשאלה, מתפרש כלל זה כמבטא את
הטבע האנושי...

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל